ΟΙ ΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΥΜΝΟΙ

ΤΕ, ΚΑΙ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

GLASGUAE:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
MDCCLV.

HANC CALLIMACHI EDITIONEM;

CUI, UT NITIDAE SIMUL ET EMENDATAE,

PALMAM ANNI MDCCLV.

TRIBUIT SOCIETAS EDINBURGENSIS;

ORNATAM EXINDE

TRIBUS DEORUM IMAGINIBUS,

JOVIS, APOLLINIS, DIANAE,

IN SCHOLIS ELEGANTIORUM ARTIUM

ACADEMIAE GLASGUENSIS EXSCULPTIS;

INSCRIPTAM EGREGIO VIRO,

ET IN PULCHERRIMIS ANTIQUORUM LITTERIS

EXERCITATISSIMO,

HONORABILI

CAROLO YORKE

CAUSARUM REGIARUM SOLICITATORI GENERALI,

PRODIRE VOLUERUNT

ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS.

LECTORI
TYPOGRAPHUS
SALUTEM.

CALLIMACHI Hymnos jam damus expreſſos ad editionem quae prodiit, curante Graevio, cum Notis Spanhemii et aliorum, Ultrajecti 1697, in 8vo. In operis autem corrigendis, ad manus erant et aliae editiones. ſcil. Editio nobilis H. Stephani, inter Poetas Graecos principes, folio 1566. Editio apud Jo. Benenatum in 4to. Pariſ. 1574, ad priorem prorſus expreſſa. Editio minori forma apud Plantinum Antwerpiae 1584, cum notis Bonaventurae Vulcanii, a prioribus diſcedens. Editio Annae Fabri filiae in 4to. Pariſiis 1675, ut plurimum ſecuta Vulcanianam, quam iterum Spanhemiana fere ſequitur. Editio demum accurata illa quae prodiit in 8vo. Londini, 1741, edente eruditiſſimo Viro Anonymo.

Ope praeſertim hujus, et Editionis H. Stephani, ab erratis typographicis repraeſentandis cavere conati, unum quidem aut alterum ſuſtulimus; apices item et interpunctiones nonnullas, iiſdem ducibus, mutavimus. Suidam denique de Vita et Scriptis Callimachi ex editione Kuſteri correctiorem exhibemus.

ΣΟΥΙΔΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΕ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ, υἱὸς Βάττυ καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἑρμοκράτυς τῦ Ἰασέως, γραμματικῦ· γαμετὴν ἐχηκὼς τὴν Εὐφράτυ τῦ Συρακυσίυ θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτῦ πᾶς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. ἔτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὡ. Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίυ τῦ Φιλαδέλφυ. πρὶν δὲ συσταθῆναι τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι, κωμυδρίῳ τῆς

Ἀλεξανδρείας· καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου καλουμένου Πτολεμαίου. Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἦρξαν τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα. Ἰδὺς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἀργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἐλπίδες, Σατυρικὰ δράματα, Τραγῳδίαι, Κωμῳδίαι, Μέλη, Ἶβις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβιν, γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου. ἦν δὲ ἕτερος Ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά. Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν

προσηγορίαν καὶ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μελονομασίαν, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολαμῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ιταλίᾳ θαυμασίων, καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

ΟΙ ΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΥΜΝΟΙ.

ΟΙ ΤΟΥ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑ.

ΖΗΝΟΣ ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῆσιν ἀείδειν
Λώϊον, ἢ θεὸν αὐτὸν, ἀεὶ μέγαν, ἀιὲν ἄνακτα;
Πηλογόνων ἐλατῆρα, δικασσόλον οὐρανίδῃσι;
Πῶς καί νιν, Δικταῖον ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
Εν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριζον.
Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Αρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσαι. καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο. σὺ δ' οὐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
Εν δέ σε Παῤῥασίῃ Ρείη τέκεν, ἧχι μάλιστα
Εσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές. ἔνθεν ὁ χῶρος
Ιερός. οὐδὲ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
Ερπετὸν, οὐδὲ γυνὴ ἐπιίσσεται. ἀλλὰ ἑ Ρείης
Ωγύγιον καλέουσι λεχώϊον Απιδανῆες.

Ενθά σ' ἐπεὶ μήτης μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
Αυτίκα δίζητο ῥόον ὕδαλος, ᾧ κε τόκοιο
Λύματα χυτλώσαιλο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσαι.
Λάδων ἄλλ' οὔπω μέγας ἔῤῥεεν, οὐδ' Ερύμανθος
Λευκόταλος ποταμῶν. ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Αρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι
Αὖτις. ἐπεὶ τημόσδε Ρέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
Η ϖολλὰς ἐφύπερθε Ϛαρωνίδας ὑγρὸς Ιάων
Ηειρεν, ϖολλὰς δὲ Μέλας ὤχησεν ἀμάξας.
Πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω, διερῇ περ ἐόντος,
Ιλυοὺς ἐϐάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνὴρ
Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολύσειόν τε Μετώπην
Διψαλέος. τὸ δὲ ϖολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ϖοσσὶν ἔκειτο.
Καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης χομένη φάτο πότνια Ρείη,
Γαῖα φίλη, τέκε χὴ σύ. τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
Εἶπε, χὴ ἀντανύσασα ϑεὰ μέγαν ὑψόϑι ϖῆχυν,
Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. τὸ δὲ οἱ δίχα πουλὺ διέϛη,
Εκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα. τόϑι χρόα Φαιδρύνασα,
Ωνα, τεὸν ϖσείρωσε. Νέδῃ δέ σε δῶκε κομίσαι
Κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, (ἵνα κρύφα ϖαιδεύοιο)
Πρεσϐυτάτῃ νυμφέων αἳ μιν τότε μαιώσαντο,

Πρωτίσῃ γενεῇ, μετά τε Στύγα, Φιλύρην τε.
Οὐδ' ἀλίην ἀπέτισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
Κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε. τὸ μέν ποθι πουλὺ καθ' αὑτὸ
Καυκώνων πολίεθρον, ὃ Λέπριον πεφάτισαι,
Συμφέρεται Νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
Υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρχλοιο.
Εὖτε Θεναὶς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο φέρουσα,
Ζεῦ πάτερ, ἡ νύμφη σέ· (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσοῦ)
Τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
Ομφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυβάντων ἔταραι προσεπηχύναλθο
Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δὲ κοίμισεν Αδρήστεια
Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν
Αἰγὸς Αμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
Γέντο γὰρ ἑξαπινάῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ιδαίοις ἐν ὄρεσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
Οὖλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
Τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχὴν
Ασπίδος εἰσαΐοι, μὴ σέο κυρίζοιλος.
Καλὰ μὲν ἤέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, ὑράνιε Ζεῦ.
Οξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἵκλοι.

Αλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
Τῷ τοι κῆ γνωτοὶ, προτερηγενέες περ ἐόντες,
Οὐρανὸν ὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
Δηναιοὶ δ' ὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
Φάντο πάλαι Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι·
Τίς δέ κ' ἐπ' ὐλύμπῳ τε κῆ ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
Ος μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
Πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχυσι.
Ψευδοίμην αἰόντος ἄ κεν πεπίθοιεν ἀκυήν.
Οὔ σε θεῶν ἐσθῆνα πάλαι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
Σή τε Βίη, τό, τε Κάρτος, ὃ κῆ πέλας εἵσαο δίφρου.
Θήκαο δ' οἰωνὸν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
Σῶν τεράων· ἄτ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
Εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ,τι φέρτατον· ὐ σύ γε νηῶν
Εμπεράμως, ὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, ὐ μὲν ἀοιδόν.
Αλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
Αλλα μέλειν ἑτέροισι. σὺ δ' ἐξέλεο πολιάρχους
Αυλὺς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
Ων ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' ὐ κρατέοντος ὑπ' ἰχύν;
Αυτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ηφαίστοιο·
Τευχησὰς δ' Αρῆος· ἐπακλῆρας δὲ Χιτώνης

Αρτέμιδος· Φοίβϰ δὲ, λύρης εὖ εἰδότας οἴμϰς.
Εϰ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς ϰδὲν ἀνάϰτων
Θειότερον. τῷ ϰαί σφι τεὴν ἐϰρίναο λάξιν·
Δῶϰας δὲ ϖολιέθρα φυλασσέμεν· ἵζεο δ' αὐτὸς
Ακρης ἐν ϖολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίϰῃσι
Λαὸν ὑπὸ σϰολιῆς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνϰσιν.
Εν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβϰ·
Πᾶσι μὲν, ϰ μάλα δ' ἶσον. ἔοιϰε δὲ τεϰμήραθαι
Ημετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γὰρ ἐυρὺ βέβηϰεν.
Εσπέριος ϰεῖνός γε τελεῖ τά ϰεν ἠοῖ νοήσῃ·
Εσπέριος τὰ μέλιϛα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ.
Οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ϰχ' ἑνί· τῶν δ' ἀπὸ ϖάμπαν
Αὐτὸς ἄνην ἐϰόλυσας, ἐνέϰλασας δὲ μενοινήν.
Χαῖρε μέγα, Κρονίδη ϖανυπέρταλε, δῶτορ ἐάων,
Δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργμαλα τίς ϰεν ἀείδοι;
Οὐ γένεΐ', ϰ ἔϛαι· τίς ϰεν Διὸς ἔργμαΐ' ἀείσει;
Χαῖρε, ϖάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδϰ δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίϛαται ἄνδρας ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδϰ δ' ἀρετήν τε ϰ ὄλβον.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΟΙΟΝ ὁ τῶ ’πόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὄρπηξ,
Οἷα δ’ ὅλον τὸ μέλαθρον. ἑκὰς, ἑκὰς, ὅσις ἀλιτρός.
Καὶ δή σου τὰ θύρετρα καλῷ σοδὶ Φοῖβος ἀράσσει.
Οὐχ ὁράας; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἤδύ τι φοῖνιξ
Εξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
’Αυτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε συλάων,
’Αυταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς ὑκέτι μακράν.
Οἱ δὲ νέοι μολπήν τε κὴ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
Ὡ ’πόλλων ὑ σαντὶ φαείνεται, ἀλλ’ ὅ,τις ἐσθλός.
Ος μιν ἴδῃ, μέγας ἔστος· ὃς ὑκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
Οψόμεθ’, ὦ Εκάεργε, κὴ ἐσόμεθ’ ὅπόῖε λιτοί.
Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ’ ἄφοφον ἴχνος
Τῦ Φοίβυ τὺς σαῦδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
Εἰ τελέειν μέλλυσι γάμον, σολιήν τε κερεῖσθαι,
Εςήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ’ ἀρχαίοισι σεμέθλοις.
Ηγασάμην τὺς σαῦδας, ἐπεὶ χέλυς ὑκέτ’ ἀεργός.
Εὐφημεῖτ’ αἰόντες ἐπ’ Απόλλωνος ἀοιδῇ.
Εὐφημεῖ κὴ σόντος, ὅτε κλείυσιν ἀοιδοὶ

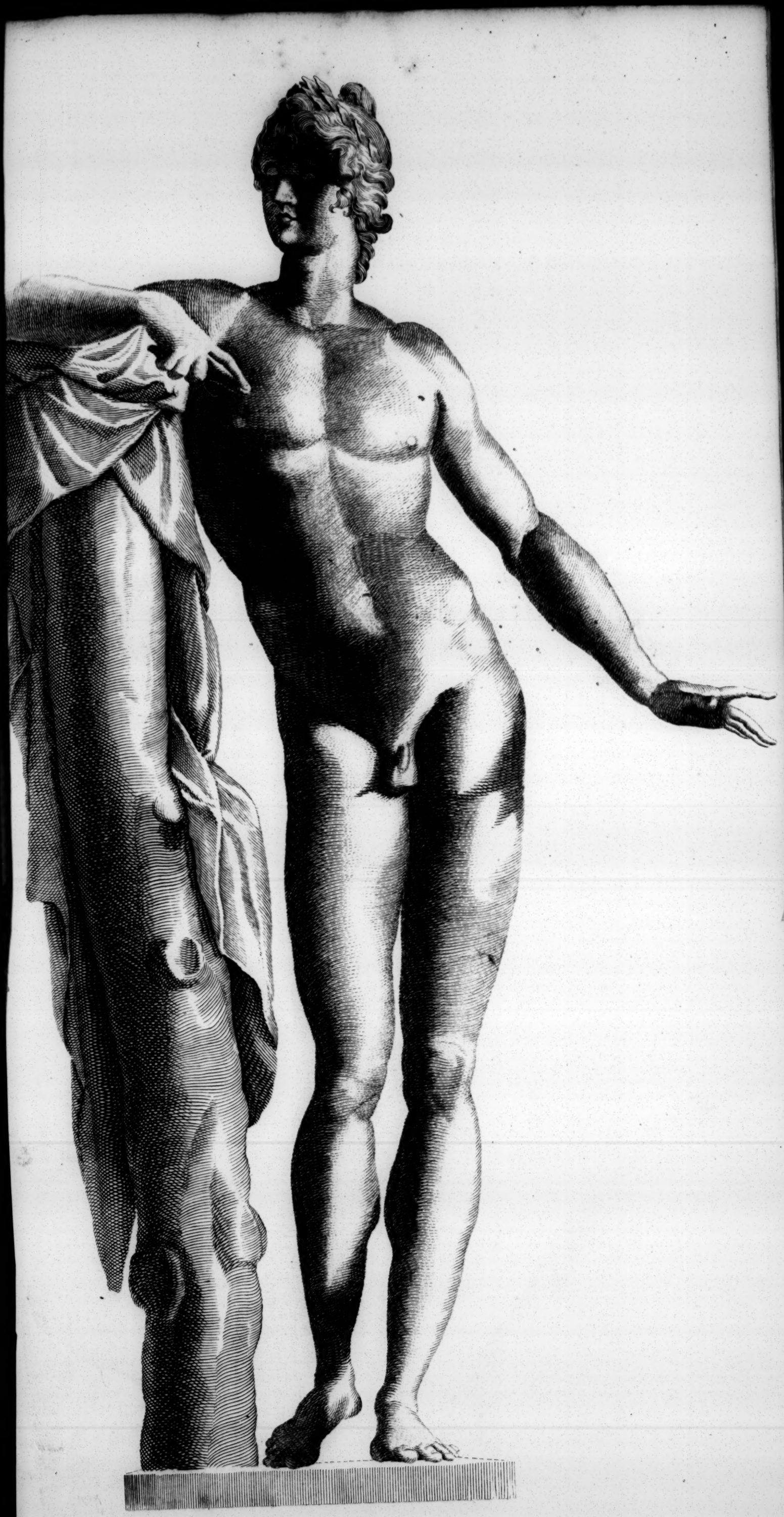

Η κίθαριν, ἣ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβε.
Οὐδὲ Θέτις Αχιλῆα κινύρεται ἄλινα μήτηρ,
Οππόθ' ἰὴ παιῆον, ἰὴ παιῆον ἀκούσῃ.
Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
Ος τις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐσήρικται,
Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
Ιὴ, ἰὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
Ος μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο.
Ος τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Απόλλωνι μάχοιτο.
Τὸν χορὸν ὦ 'πόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
Τιμήσει. δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διῒ δεξιὸς ἧσται.
Οὐδ' ὁ χορὸς μετὰ Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει.
Εσι γὰρ ἔυυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
Χρύσεα τῷ 'πόλλωνι, τό, τ' ἐνδυτὸν, ἥ τ' ἐπιπορπὶς,
Η τε λύρη, τό, τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη·
Χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα. πολύχρυσος γὰρ Απόλλων,
Καί τε πολυκτέανος. Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
Καί κεν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβε
Θηλείαις ὠδῖν ὅσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
Οὐ λίπος Απόλλωνος ἀποσάζουσιν ἔθειραι,

Αλλ' αὐτὴν πανάκειαν. ἐν ἄϛεϊ δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι
Πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάνθ' ἐγένοντο.
Τέχνῃ δ' ἀμφιλαφὴς ὅ τις τόσον ὅσσον Απόλλων.
Κεῖνος ὀϊϛευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν·
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή.
Κείνῳ δὲ θριαὶ, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβῳ
Ιητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν, ἐξ ἔτι κεῖνο
Εξόϊ' ἐπ' Αμφρυσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
Ηϊθέῳ ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Αδμήτοιο.
Ρεῖά κε βυβόσιον τελέθοι πλέον, ὐδέ κεν αἶγες
Δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες, ἧσιν Απόλλων
Βοσκομένης ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν. ὐδ' ἀγάλακτοι
Οϊες, ὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὔπαρνοι.
Η δέ κε μουνατόκος, διδυματόκος αὖϕα γένοιτο.
Φοίβῳ δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
Ανθρωποι. Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιλήδει
Κτιζομένας, αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
Τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
Καλῇ ἐν Ορτυγίῃ περιπγέος ἐγγύθι λίμνης.
Αρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν

Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Απόλλων.
Δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν
Εκ κεράων, κεραὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
Ωδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττῳ·
Καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ
Δεξιὸς οἰκιστήρ· καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
Ημετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ' ἔυορκος Απόλλων.
Ω ἄπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
Πολλοὶ δὲ Κλάριον· (πάντη δέ τοι ὄυνομα πουλὺ)
Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον ἦτω.
Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τόδε πρώτιστον ἔδεθλον,
Δεύτερον αὖ Θήρη, τριτάλόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνη.
Εκ μέν σε Σπάρτης ἔκτον γένος Οἰδιπόδαο
Ηγαγε Θηραίην ἐς ἀποίκισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
Οὖλος Αριστοτέλης Ασβυστίδι πάρθετο γαίῃ.
Δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόληϊ
Θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἦ ἔνι πολλοὶ
Υστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
Ιὴ ἰὴ, Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
Ανθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσά περ ὧραι

Ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρῳ πνείοντος ἐέρσην,
Χείματι δὲ κρόκον ἡδύν. ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
Οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
Η ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ενυῶς
Ανέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύαις,
Τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἦλυθον ὧραι.
Οἱ δ' ὅπω πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Αζιλιν ἔναιον.
Τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτὸς, ἔῃ δ' ἐπεδείξατο νύμφῃ
Στὰς ἐπὶ Μυρτώσης κερατώδεος· ἦχι λέοντα
Υψηΐς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
Ου κείνῳ χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Απόλλων,
Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνῃ,
Μνωόμενος προτέρης ἁρπακλύος. ὧδὲ μὲν αὐτοὶ
Βατιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
Ιὴ ἰὴ παιῆον, ἀκούομεν, οὕνεκα τῶτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
Ημος ἐκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θὴρ,
Αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν· ἐπηύτησε δὲ λαός,

Ιὴ ἰὴ παιῆον, ἵει βέλος. εὐθύ σε μήτηρ
Γείναΐ' ἀοσητῆρα· τὸ δ' ἐξ ἔτι κεῖθεν ἀείδη.
Ο φθόνος Απόλλωνος ἐπ' ὕαλα λάθριος εἶπεν,
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς ὐδ', ὅσα πόντος, ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὡ 'πόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν·
Ασυρίυ πολαμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
Λύμαλα γῆς κὴ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' ὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ Φορέυσι Μέλισσαι,
Αλλ' ἥτις καθαρή τε κὴ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
Χαῖρε ἄναξ. ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ φθόρος, ἔνθα νέοιτο.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ (ὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
Υμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
Καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, κὴ ἐν ὕρεσιν ἐψιάασθαι.
Αρχόμεν' ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
Παῖς ἔτι κυρίζουσα, τάδε προσέειπε γονῆα,

Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
Καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοιβος ἐρίζῃ.
Δὸς δ' ἰὼς κὴ τόξα. ἔα πάτερ· ἤ σε φαρέτρην,
Οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον (ἐμοὶ Κύκλωπες ὀϊστὺς
Αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' ἐυκαμπὲς ἄεμμα.)
Αλλὰ φαεσφορίην τε, κὴ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
Ζώννυσθαι λεγνωτὸν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
Δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορήτιδας Ωκεανίνας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρυς.
Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλυς Αμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
Αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε, κὴ, ὁππότε μηκέτι λύγκας
Μήτ' ἐλάφυς βάλλοιμι, θοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
Δὸς δέ μοι ὄρεα πάντα. πόλιν δέ μοι ἤντινα νεῖμον,
Ηντινα λῆς· σπανιὸν γὰρ ὅτ' Αρτεμις ἄστυ κάτεισιν.
Οὔρεσιν οἰκήσω· πόλεσιν δ' ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν
Μοῦνον ὅτ' ὀξείαισιν ὑπ' ὠδίνεσι γυναῖκες
Τειρόμεναι καλέυσι βοηθόον· ἦσί με μοῖραι
Γεινομένην τοπρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν·
Οτὶι με κὴ τίκτουσα κὴ ὐκ ἤλγησε φέρουσα
Μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
Ως ἡ παῖς εἰποῦσα, γενειάδος ἤθελε πατρὸς

Αψαθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσατο χεῖρας,
Μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσας·
Φῆ δὲ καταῤῥέζων, Οτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
Τίκτοιεν, τυλθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ηρης
Χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσσ' ἐθελημὸς
Αἰτίζεις, κ) δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει·
Τρὶς δέκα τοι πολίεθρα κ) ὐχ ἕνα πύργον ὀπάσω.
Τρὶς δέκα τοι πολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
Εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σε, κ) Αρτέμιδος καλέεσθαι.
Πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι,
Μεσσόγεως, νήσους τε· κ) εἰν ἁπάσῃσιν ἔσονται
Αρτέμιδος βωμοί τε κ) ἄλσεα. κ) μὲν ἀγυιᾶς
Εσσῃ κ) λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. Ως ὁ μὲν εἰπὼν
Μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κύρη
Λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃ·
Ενθεν ἐπ' Ωκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
Πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρυς.
Χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
Οὕνεκα θυγατέρας Λητωΐδι πέμπεν ἀμοργούς.
Αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε. τοὺς μὲν ἔτετμε
Νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν

Οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ηφαίςοιο
Εςάοτας περὶ μύδρον. ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον.
Ιππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίςρην.
Αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
Πρηόσιν Οσσείοισιν ἐοικότα· (πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ,
Δεινὸν ὑπογλαύσοντα,) κὴ ὁππότε δεῦπον ἄκυσαν
Ακμονος ἠχήσαντος, ἐπεὶ μέγα πυλύ τ' ἄημα
Φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν ςόνον. αὖε γὰρ Αιτνη,
Αὖε δὲ Τρινακρίη, Σικανῶν ἔδος, αὖε δὲ γείτων
Ιταλίη· μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κυρνὸς ἀΰτει.
Εὖθ' οἵγε ραιςῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
Η χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον,
Αμβολαδὶς τετύποντες. (ἐπεὶ μέγα μοχθήσειαν,)
Τῷ σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ωκεανῖναι
Οὔτ' ἄντην ἰδέειν, ὅτε κτύπον ὄασι δέχθαι.
Οὐ νέμεσις· κείνης δὲ κὴ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
Οὐδέποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.
Αλλ' ὅτε κυράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
Μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἐῇ ἐπὶ παιδὶ καλιςρεῖ,
Αργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο

Ερχεται Ερμείης σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ.
Αὐτίκα τὴν κόρην μορμύσσεται. ἡ δὲ τεκούσης
Δύνει ἔσω κόλπους, θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
Κῦρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
Εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ηφαίστου καλέοντος ὅπως ὁπλήρια δοίη,
Βρόντεώ σε σιδαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
Στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
Ωλοφας δὲ βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι κῆ νῦν
Μεσσάτιον σέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσην
Φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
Τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος,
Κύκλωπες, ἦ μοί τι Κυδώνιον εἰ δ' ἄγε τόξον,
Ηδ' ἰὼς, κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
Τεύξατε· κῆ γὰρ ἐγὼ Λητωϊὰς, ὥσπερ Απόλλων.
Αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος ἤ τι πέλωρον
Θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
Εννεπες· οἱ δ' ἐτέλεσσαν. ἄφαρ δ' ὡπλίσσαο δαῖμον.
Αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤιες· ἵκεο δ' αὖλιν
Αρκαδικὴν ἐπὶ Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἴδαρ ἔδοιεν.

Τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγοὺς,
Τρεῖς δὲ παρσατίσς, ἕνα δ' αἰόλον· οἵ ῥα λέοντας
Αὐτὺς αυ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
Εἶλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον· ἐπλὰ δ' ἔδωκε
Θάσσονας αὐράων κυνοσυρίδας, αἳ ῥα διῶξαι
Ωκισαι νεβρύς τε κὴ ὑ μύοντα λαγωὸν,
Καὶ κοίτην ἐλάφοιο, κὴ ὕσριχος ἔνθα καλιαὶ
Σημῆναι, κὴ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσαθαι.
Ενθεν ἀπερχομένη (μέτα κὴ κύνες ἐσσεύοντο)
Εὗρες ἐπὶ προμολῆς ὄρεος τῦ Παῤῥασίοιο
Σκαιρύσας ἐλάφυς, μέγα τι χρέος. αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
Αἰὲν ἐϐσκολέοντο μελαμφηφίδος Αναύρυ,
Μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.
Εξαπίνης δ' ἔταφές τε κὴ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες,
Τῦτό κεν Αρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη.
Πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέϐσα,
Νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
Τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγῦσαν,
Ηρης αἰνεσίῃσιν, ἀέθλιον Ηρακλῆϊ
Υϛατον ὄφρα γένοιο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
Αρτεμι παρθενίη, τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι

Εντεα κ᾽ ζώνη, χρύσεον δ᾽ ἐζεύξαο δίφρον,
Εν δ᾽ ἐβάλευ χρύσεια, θεὰ, κεμάδεσσι χαλινά.
Πῦ δέ σε τοπρῶτον κεράεις ὄχος ἤρξατ᾽ ἀείρειν;
Αἵμῳ ἔπι Θρήϊκι, τόθεν βορέαο καταΐξ
Ερχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
Πῦ δ᾽ ἔταμες πεύκην; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἧψαο ποίης
Μυσῷ ἐν Ὀυλύμπῳ; φάεος δ᾽ ἐνέηκας ἀϋτμὴν
Ασβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποσάζουσι κεραυνοί.
Ποσσάκι δ᾽ ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσαο τόξου;
Πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἵκας ἐπὶ δρῦν,
Τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἐπὶ θῆρα. τὸ τέτρατον ὑκέτ᾽ ἐπὶ δρῦν,
Αλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵτε περί σφεας
Οἵτε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ᾽ ἐτέλεσκον.
Σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
Κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη.
Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ᾽ ὑιάσιν. αἱ δὲ γυναῖκες,
Η βλητὰ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι
Τίκτουσιν· τῶν δ᾽ ὠδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέσχη.
Οὓς δέ κεν εὐμειδὴς τε κὴ ἵλαος αὐγάσσηαι,
Κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει σάκυν, εὖ δὲ γενέθλη
Τετραπόδων, εὖ δ᾽ ὄλβος ἀέξεται, ὠδ᾽ ἐπὶ σῆμα

Ερχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.
Οὐδὲ δρχοϛασίη τρώϛει γένος, ἥ τε καὶ εὖ περ
Οἴκυς ἐϛηῶτας ἐσίνατο. ταὶ δὲ θυωρὸν
Εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
Πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅς τις ἀληθὴς,
Εἴην δ' αὐτὸς, ἄνασσα· μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδὴ,
Τῇ ἕνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλὴ,
Εν δὲ καὶ Απόλλων, ἐν δ' οἱ σέο πάντες ἄεθλοι.
Εν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυϛες, αἳ τέ σε ῥεῖα
Θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
Ενθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,
Οπλα μὲν Ερμείης ἀκακήσιος, αὐταὰρ Απόλλων,
Θηρίον ὅ,τλι φέρηθα. πάροιθε δὲ, πρίν περ ἱκέσθαι
Καρτερὸν Αλκείδην· νῦν δ' οὐκ ἔτι τῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
Εϛηκε πρὸ πυλέων, ποτιδέγμενος εἴ τι φέρυσα
Νεῖαι πῖον ἔδεσμα. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ
Αλληκτον γελόωσι, μάλιϛα δὲ πενθερὴ αὐτὴ,
Ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅτε χλόνιν
Κάπρον ὀπιθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα.
Κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεὴ, μάλα τῷδε πινύσκει,

Βάλλε κακὺς ἐπὶ Θῆρας, ἵνα Θνητοῖσι βοηθὸν,
Ως ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωὺς
Οὔρεα βόσκεσθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
Ρέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
Καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα. βάλλ' ἐπὶ κῆ τύς.
Ως ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ Θῆρα πονεῖτο.
Οὐ γὰρ ὅγε Φρυγίη περ ὑπὸ δρυΐ γῦια θεωθεὶς
Παύσατ' ἀδηφαγίης. ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη
Τῇ ποτ' ἀροτριάοντι συνήντελο Θειοδάμαντι.
Σοὶ δ' Αμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
Ψήχυσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πυλὺ νέμεσθαι
Ηρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέυσιν
Ωκύθοον τριπέτηλον· ὃ κῆ Διὸς ἵπποι ἔδυσι.
Εν κῆ χρυσείας ὑπολῆνίδας ἐπλήσαντο
Υδατος, ὄφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην
Πάντες ὁμῶς καλέυσι· σὺ δ' Απόλλωνι παρίζεις.
Ηνίκα δ' αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
Αγχόθι πηγάων Αιγυπλίυ Ινωποῖο,
Η Πιτάνης, (κῆ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
Η ἵνα, δαῖμον, Αλὰς Αραφηνίδας οἰκήσυσα.

Ηλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἴπαο τέθμια Ταύρων,
Μὴ νεὸν τημῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μιῇσι
Τετράγυον τέμνοιεν ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.
Η γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηκυῖαι
Κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Τυμφαιΐδες εἶεν,
Εἰναετιζόμεναι, κεραελκέες, αἳ μέγ' ἄριστα
Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν. ἐπεὶ θεὸς ὅποτ' ἐκεῖνον
Ηλθε παρ' Ηέλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται
Δίφρον ἐπισχήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
Τίς δέ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
Τίς δὲ λιμὴν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔσχα νυμφέων
Φίλαο, καὶ ποίας ἡρωΐδας ἔσχες ἑταίρας;
Εἰπὲ θεά, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
Νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηΰγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
Εξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
Ελλοφόνον, Βριτόμαρτιν, ἐΰσκοπον· ἧς ποτὲ Μίνως
Πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωλι κατέδραμεν ὄρεα Κρήτης.
Η δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπλετο νύμφη,
Αλλοτε δ' εἰαμενῇσιν. ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
Παίπαλά τε κρημνύς τε· καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,

Μέσφ' ὅτε μαρπτομένη κὴ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον
Πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο· κὴ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
Δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν. ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
Νύμφαν μὲν, Δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν. ἀνεσήσαντο δὲ βωμὸς,
Ιερά τε ῥέζουσι. τὸ δὲ στέφος ἥματι κείνῳ,
Η πίτυς, ἢ σχῖνος· μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι.
Δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
Τῆς κύρης, ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτῳ.
Οὔπι ἄναυ' εὐῶπι, Φαεσφόρε, κὴ δέ σε κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
Καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇ ποτ' ἔδωκας
Αὐτὴ Θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κύρη
Υψηΐς παρὰ τύμβον Ιώλκιον ἔμμορ' ἀέθλων.
Καὶ Κεφάλῳ ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο
Πότνια σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· κὴ δέ σε φασὶ
Καλὴν Αντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι.
Αἳ πρῶται θοὰ τόξα κὴ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
Ιοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλωτοι δέ φιν ὦμοι
Δεξιτεροὶ, κὴ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
Ηνησας δ' ἔτι πάγχυ ποδοῤῥώην Αταλάντην

Κέρην Ιασίοιο συοκλόνον Αρκασίδαο,
Καί ἐ κυνηλασίην τε καὶ εὐσοχίην ἐδίδαξας.
Οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίδι ἀγρευτῆρες
Μέμφονται κάπροιο. τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
Αρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
Οὐδὲ μὲν Υλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ροῖκον ἔολπα,
Οὐδέ περ ἐχθαίροντας, ἐν ἀϊδι μωμήσεσθαι
Τοξότιν· ὃ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
Τάων Μαναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια.
Πότνια, πελυμέλαθρε, πολύπολι, χαῖρε Χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε. σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς
Ηγεμόνην, ὅτε νησὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν,
Χησιὰς, Ιμβρασίη, πρωτόθρονε· σοὶ δ' Αγαμέμνων
Πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθελο νηῷ,
Μείλιον ἁπλοίης, ὅτέ οἱ κατέδησας ἀήτας.
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Αχαιΐδες ἄσεα κήδειν
Επλεον, ἀμφ' Ελένῃ Ραμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
Η μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσατο νηούς·
Αλλον μὲν Κορίνης, ὅτι οἱ συνελέξαο κύρας
Οὔρεα πλαζομένας ἀξείνια· τὸν δ' ἐνὶ Λύσοις
Ημέρη, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.

Σοὶ κ᾽ Αμαζονίδες πολέμυ ἐπιθυμήτειραι
Εν κοΐε παῤῥαλίῃ Εφέσυ βρέτας ἱδρύσανΐο,
Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ. τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ιππώ.
Αὐταὶ δ᾽, Οὔπι ἄναασα, περὶ πρύλιν ὠρχήσανΐο,
Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ
Στησάμεναι χορὸν ἐυρύν. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
Λεπΐαλέον σύριγγες, ἵνα πλήασωσιν ὁμαρτῆ.
Οὐ γάρ πω νέβρεια δι᾽ ὀσέα τετρήνοΐο,
Εργον Αθηναίης ἐλάφῳ κακόν. ἔδραμε δ᾽ ἠχώ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον. αἱ δὲ πόδεσσιν
Οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
Κεῖνο δέ τοι μετέπειΐα περὶ βρέτας ἐυρὺ Θέμεθλον
Δωμήθη. τῷ δ᾽ ὕτι θεώτερον ὄψεται ἠὼς,
Οὐδ᾽ ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
Τῷ ῥα κ᾽ ἠλαίνων ἀλαπαζέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
Ηγαγε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἵ ῥα παρ᾽ αὐτὸν
Κεκλιμένοι ναίυσι βοὸς πόρον Ιναχιώνης.
Α δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν. ὃ γὰρ ἔμελλεν
Οὔτ᾽ αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπελὴς, ἤ τέ τις ἄλλος
Οσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίῳ ἔσαν ἄμαξαι,

Νοσήσειν· Εφέσῳ γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
Πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε χαῖρε, Φεραίη.
Μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Αρτεμιν· ὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ
Βωμὸν ἀτιμάσαντι καλοὶ πλόλιν ἦλθον ἀγῶνες.
Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' ἐυσοχίην ἐριδαίνειν.
Οὐδὲ γὰρ Ατρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μιαθῷ.
Μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· ὐδὲ γὰρ Ωτος,
Οὐδὲ μὲν Ωαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήσευσαν.
Μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον· ὐδὲ γὰρ Ιππὼ
Ακλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπαλο κυκλώσασθαι.
Χαῖρε μέγα κρείσσα, κ) ἐυάντησον ἀοιδῇ.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΤΗΝ ΔΗΛΟΝ.

ΤΗΝ ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, Απόλλωνος κυροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
Εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
Εκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα

Λῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
Ὡς Μῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσει,
Ἐχθυσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἵμης ἀποδάσομαι, ὡς ἂν Απόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.
Κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἁλιπλὴξ,
Αἰθυίης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
Πόντῳ ἐνεςήρικται. ὁ δ' ἀμφί ἑ πυλὺς ἑλίσσων,
Ικαρίῃ πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην.
Τῷ σφε καὶ ἰχθυόλῆες ἁλίπλοοι ἐννάσανλο.
Αλλά οἱ ὄ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,
Οππότ' ἐς Ωκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
Νῆσοι ἀολλίζονται· ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει.
Η δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ,
Οὐκ ὀνοτή· καὶ Μάκρις Αβαντιὰς Ελλοπιήων,
Σαρδὼ θ' ἱμερόεσσα, καὶ ἣν ἐπενήξαλο Κύπρις
Ἐξ ὕδατος ταπρῶτα· σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
Κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ' Απόλλωνι. τί δε ςιβαρώτερον ἔρκος;
Τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίῃ βορέαο· θεὸς δ' ἀεὶ ἀςυφέλικλος.

Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
Εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
Ποίῃ ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀχῦσαι;
Η ὡς ταπρώτιστα μέγας θεὸς ἤρεα θείνων
Αορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
Νήσυς εἰναλίας εἰργάζελο; νέρθε δὲ πάσας
Εκ νεάτων ὤχλισε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσῃ;
Καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
Πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' ὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
Αλλ' ἄφελος πελάγεσιν ἐπέπλεες· ὄνομα δ' ἦν σοι
Ασερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἤλαο τάφρον
Οὐρανόθεν φεύγουσα Διὸς γάμον, ἀσέρι ἴση.
Τόφρα μὲν ὔπω σοὶ χρυσέη ἐπεμίσγελο Λητὼ,
Τόφρα δ' ἔτ' Ασερίη σὺ κὴ ὐδέ πω ἔκλεο Δῆλος.
Πολλάκις ἐκ Τροιζῆνος ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης
Ερχόμενοι Εφύρηνδε, Σαρωνικῦ ἔνδοθι κόλπυ
Ναῦλαι ἐπεσκέψανλο· κὴ ἐξ Εφύρης ἀνιόντες,
Οἱ μὲν ἔτ' ὐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ σεινοῖο παρ' ὀξὺν
Εδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ,
Μέσφ' ἐς Αθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον,

Η Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαζὸν
Παρθενίης, (ὅππω γὰρ ἔην Σάμος) ἦχί σε νύμφαι
Γείτονος Αγκαίυ Μυκαλησίδες ἐξείνισαν.
Ηνίκα δ' Απόλλωνι γενέθλιον ἤδας ἐπέχες,
Τῦτό τοι ἀντιμοβὸν ἀλίπλοοι ὔνομ' ἔθηλο,
Οὕνεκεν ὑκέτ' ἄθηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντυ
Κύμασιν Αιγαίοιο ϖοδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
Οὐδ' Ηρην κοτέυσαν ὑπέτρεσας· ἡ μὲν ἁπάσαις
Δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διῒ παῖδας
Εξέφερον· Λητοῖ δὲ διακριδὸν, ὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Αρεος ὖια.
Τῷ ῥα ϰὴ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω,
Σπερχομένη μέγα δή τι. ϰὴ ὑ φατόν. εἶργε δὲ Λητὼ
Τειρομένην ὠδῖσι. δύω δέ οἱ εἴαλο φρυροὶ
Γαῖαν ὑποπλεύοντες. ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο
Ημενος ὑψηλῆς ϰαρυφῆς ἔπι Θρήϊϰος Αἵμυ
Θῦρος Αρης ἐφύλαυσε σὺν ἔντεσι. τὼ δέ οἱ ἵππω
Επλάμυχον βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζονλο.
Η δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
Ηϛο, ϰόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.
Ενθ' οἱ μὲν πολίεσιν ὅσους ἐπεβάλλελο Λητὼ,

Μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
Φεῦγε μὲν Αρχαδίη, φεῦγεν δ' ὄρος ἱερὸν Αἴγης
Παρθένιον· φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε Φενεός.
Φεῦγε δ' ὅλη Πελοπηΐς ὅση παρακέκλιται Ισθμῷ,
Εμπλην Αἰγιαλῆ τε καὶ Αργεος. ἡ γὰρ ἐκείνας
Ατραπιτὰς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ιναχον Ηρη.
Φεῦγε καὶ Αονίη τὸν ἕνα δρόμον. αἱ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε, Στροφίη τε, μελαμφήφιδος ἔχνσαι
Ισμηνῆ χέρα πατρός. ὁ δ' εἴπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ασωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.
Ηδ' ὑποδινηθεῖσα χορῆ ἀπεπαύσατο νύμφη
Αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειὴν,
Ηλικος ἀθμαίνουσα περὶ δρυὸς, ὡς ἴδε χαίτην
Σειομένην Ελικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ εἴπατε Μοῦσαι,
Η ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα νύμφαι.
Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν ἂψ ἔτι φύλλα.
Ταῖς μὲν ἔτ' Απόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
Φθέγξατο δ' ἂψ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβῃ·
Θήβη, τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
Μήπω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.

Οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήϊος ἕδρη,
Οὐδέ τι πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
Θηρίον αὐνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.
Αλλ' ἔμπης ἐρέω τὶ τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης,
Φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἶμαλι λύσων
Τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
Ελλαχες. ὑ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφὸς, ὑδὲ Κιθαιρὼν
Εσσεται· εὐαγέων δὲ κὴ εὐαγέεσσι μελοίμην.
Ως ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ μετάλροπος αὖθις ἐχώρει.
Αλλ' ὅτ' Αχαιϊάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
Ερχομένην, Ελίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη,
Βῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόσασις Οἰνιάδαο,
Αψ δ' ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ' Αναυρος,
Καὶ μεγάλη Λάρισσα, κὴ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·
Φεῦγε δὲ κὴ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
Ηρη, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο.
Οὐδὲ καλεκλάσθης τε κὴ ὤκλισας, ἠνίκα πήχεις
Αμφοτέρους ὀρέγουσα, μάτην ἐφθέγξατο τοῖα.
Νύμφαι Θεσσαλίδες, πολυμῦ γένος, εἴπατε παλαὶ
Κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείῳ,

Λιοσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
Ω πάτερ, ὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
Η ῥά τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες; ἢ ἐπ' ἐμεῖο
Μῦνοι ἐλαφρίζυσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
Σήμερον ἐξαπίνης; ὅδ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
Ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήϊον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον·
Μεῖνον, ἐπεὶ κἠ Θῆρες ἐν ὄρεσι πολλάκι σεῖο
Ωμοτόκυς ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
Τὴν δ' ἄρα κἠ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων,
Λητοῖ, Αναγκαίη μεγάλη Θεός. ὐ γὰρ ἔγωγε
Πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα κἄλλας
Λυσαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωΐδας. ἀλλά μοι Ηρη
Δαφιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι οἷος ἔφεδρος
Οὔρεος ἐξ ὑπάτυ σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
Βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἢ ἀπολέσθαι
Ηδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ.
Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, κἠ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
Διφαλέην ἄμπωλιν ἔχων αἰώνιον ἔρρειν,
Καὶ μόνος ἐν πολεμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.

Ηνὶ δ' ἐγώ· τί περιστά; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν·
Εἶπε, κ᾽ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Αρης
Παγχαίᾳ προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
Εμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψειν δὲ ῥέεθρα.
Υψόθε δ' ἐσμαράγησε, κ᾽ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
Δύραλος· ἡ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον. ἔτρεμε δ' Οσσης
Οὔρεα, κ᾽ πεδίον Κρανώνιον, αἴ τε δυσαεῖς
Εχατιαὶ Πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη. τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
Ως δ' ὁπότ' Αἰτναίῃ ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
Σείονται μυχαὶ πάντα, κατιδαίοιο γίγαντος
Εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
Θερμαυγραί τε βρέμουσιν ὑφ' Ηφαίστοιο πυράγρης,
Εργά θ' ὁμῶς, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
Καὶ τρίποδες πίπτουσιν ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
Τῆμος ἔγεντ' ἄρσεν σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ' ὄκ αὖθις ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως
Καρτερὸς ὡς ταπρῶτα. θοὰς δ' ἐφήσατο δίνας,
Εἰσόκε οἱ Κοιρηὶς ἐκέκλετο, Σώζεο χαίρων,
Σώζεο· μὴ σύγ' ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε
Ανθ' ἐλεημοσύνης. χάριτος δέ τοι ἔστετ' ἀμοιβή.

Η, κὴ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔσιχε νήσυς
Εἰναλίας. αἱ δ' ὅ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο,
Οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Εχινάδες ὅρμον ἔχυσαι,
Οὐδ' ἥτις Κέρκυρα Φιλοξεινωτάτη ἄλλων.
Ιρις ἐπεὶ πάσησιν ἐφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
Σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν. αἱ δ' ὑφ' ὁμοκλῆς
Παιτυδίη φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
Ωγυγίην δ' ἥπειλα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον
Ικελο, χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωΐνης.
Αλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε, Μὴ σύ γε μῆτερ
Τῇ με τέκοις. ὅτ' ὃν ἐπιμέμφομαι, ὐδὲ μεγαίρω
Νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε κὴ εὔβολος, εἰ νύ τις ἄλλη·
Αλλά οἱ ἐκ μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
Εστὶ, σαωτήρων ὕπαιον γένος· ᾧ ὑπὸ μίτρην
Ιξεται ὐκ ἀέκυσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
Αμφοτέρη μεσόγεια, κὴ αὖ πελάγεσσι κάθηνται·
Μέχρις ὅπυ περάτη τε, κὴ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
Ηέλιον φορέυσιν. ὁ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
Καὶ νύ πολε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
Υσταλον, ὁππότ' ἂν οἱ μὲν ἐφ' Ελλήνεσσι μάχαιραν
Βαρβαρικὴν κὴ Κελτὸν ἀνασήσανται ἄρηα

Οφγόνοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρης ἑκατόωνλος
Ρώσωνται, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι
Τείρεσιν, ἡνίκα πλείῃα κατ' ἠέρα βυκολέουλαι·
Φρύρια κὴ κῶμαι Λοκρῶν, κὴ Δελφίδες ἄκραι,
Καὶ πεδία Κρισσαῖα, κὴ ἠπείροιο πόληες
Αμφιπεριῃείνωνλαι. ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
Γείτονος αἰθομένοιο κὴ ὐκέτι μοῦνον ἀκυῆ,
Αλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγες
Δυσμενέων· ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
Φάσγανα κὴ ζωῃῆρας ἀναιδέας, ἐχθομένας τε
Ασπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλῳ
Στήσονλαι· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ
Εν πυρὶ τὺς Φορέονλας ἀποπνεύσανλας ἰδοῦσαι,
Κείσονλαι, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
Εσόμεναι· Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήῖα φαίνω.
Αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαῃέρι μάντιν
Υῃερον ἤμαλα πάντα· σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ·
Εῃι διειδομένη τὶς ἐν ὕδαλι νῆσος ἀραιὴ,
Πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ ὐχ ἑνὶ χώρῳ,
Αλλὰ παλιῤῥοίῃ ἐπινήχεται, ἀνθέρικος ὥς·
Ενθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπη φορέῃσι θάλασσα·

Τῇ με φέροις· κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.
Αἱ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ασερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατήεις
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, ἤ τι παλαιόν,
Αλλ' ἔτι τοι μετόπιθε Γεραίϛιον εἴπελο φῦκος·
Εϛης δ' ἐν μέσσῃσι. κατοικλείρασα δὲ Λητὼ,
Φῦκος ἅπαν καλέφλεξας· ἐπεὶ περικαίεο πυρὶ,
Τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὀρόωσα·
Ηρη τῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον. ἤ γὰρ ἀπειλὰς
Υμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ.
Εννεπες. ἡ δ' ἄῤῥητον ἄλης ἀπεπαύσαλο λυγρῆς·
Ιζετο δ' Ινωποῖο παρὰ ῥόον, ὄντε βάθιϛον
Γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθονλι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο καλέρχελαι Αἰθιοπῆος.
Λύσαλο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
Φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
Τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
Εἶπε δ' ἀλυθμαίνουσα, Τί μητέρα κῶρε βαρύνεις;
Αὕτη τοι, φίλε, νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσῃ.
Γείνεο, γείνεο κῶρε, κὴ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.
Νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' ὄκ ἄῤ' ἔμελλες ἄπυϛος

Δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις.
Εἶπε δ' ἔτ' ἀθμαίνουσα, (φόβῳ δ' ἀνεμίσγελο μῦθος)
Ηρη τιμήεσσα, πολὺ πρῶχουσα θεάων,
Σὴ μὲν ἐγὼ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι
Γνησίη ὠλύμποιο· κὴ ὄ χέρα δείδιμεν ἄλλην
Θηλυτέρην. σὺ δ' ἄνασσα τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
Αλλαι μὲν πᾶσαι μιν ἀπέσυγον, ὧδ' ἐδέχοντο·
Ασερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
Ασερίη πόντοιο κακὸν σάρον· οἶδα κὴ αὐτή.
Αλλὰ φίλη, δύνασαι γὰρ, ἀμύνειν πότνια δόλοις
Υμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
Η, κὴ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἷζε, κύων ὡς
Αρτέμιδος, ἥτίς τε θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
Ιζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν· ὕαλα δ' αὐτῆς
Ορθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὁμοκλήν.
Τῇ ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἷζετο κούρη.
Κείνη δ' ὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἔδρης,
Οὐδ' ὅτε οἱ λεθαῖον ἐπὶ πλερὸν ὕπνος ἐρείσει·
Αλλ' αὐτῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
Τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα λέχριος εὕδει.

Οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται, οὐδὲ ταχείας
Ενδρομίδας· μή οἱ τὶ χὴ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ
Δεσπότις. ἡ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα,
Οὕτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, χὴ γαμέοισθε
Λάθρια, χὴ τίκτοιτε κεκρυμμένα. μηδ' ὅθι δειλαὶ
Δυσκόλεες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
Εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ασερίῃ δ' ὀδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
Αμπλακίης, ὅδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω
Τοσσάδε οἱ. μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ.
Αλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, ὕνεκ' ἐμεῖο
Δέμνιον ὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόνον.
Η μὲν ἔφη. κύκνοι δὲ θεῦ μέλποντες ἀοιδοὶ
Μηόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
Εβδομάκις περὶ Δῆλον. ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
Μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδόταται πτερυγῶν.
Ενθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδὰς
Υστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄειδαν.
Ογδοον ὐκ ἔτ' ἄειδαν, ὁ δ' ἔκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
Νύμφαι Δηλιάδες, πολυμῦθ γένος ἀρχαίοιο,
Εἶπαν Ελληθύης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ

Χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὁλολυγήν.
Οὐδ' Ηρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλεθο Ζεύς.
Χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο Δῆλε.
Χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔῤῥεε λίμνη,
Χρύσειον δ' ἐκόμισε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης.
Χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ινωπὸς ἐλιχθείς.
Αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' ὄθεος εἵλεο παῖδα,
Εν δ' ἐβάλευ κόλποισιν· ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον,
Ω μεγάλ', ὦ πολύβωμε, πολύπλολι, πολλὰ φέρουσα,
Πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
Αὐτὴ ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος· ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος Απόλλων κεκλήσεται. ὐδέ τις ἄλλη
Γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ·
Οὐ Κερχνὶς κρείονλι Ποσειδάωνι Λεχαίῳ,
Οὐ πάγος Ερμείῃ Κυλλήνιος, ὐ Διῒ Κρήτη,
Ως ἐγὼ Απόλλωνι· καὶ ἔσσομαι ὐκ ἔτι πλαγκλή.
Ωδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
Τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάλη ἐξέτι κείνυ
Κλήζη, Απόλλωνος κυροτρόφος· ὐδέ σ' Ενυὼ,
Οὐδ' Αἴδης, ὐδ' ἵπποι ἐπισείουσιν Αρηος·
Αλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ

Πέμπονται. πᾶσαι δὲ χορὺς ἀνάγυσι πόλυες,
Αἵ τε πρὸς ἠοίην, αἵ θ' ἕσπερον, αἵ τ' ἀνὰ μέσην
Κλήρυς ἐςήσανλο, ϗ οἳ καθύπερθε βορείης
Οἰκία θινὸς ἔχυσι, πολυχρονιώταλον αἷμα.
Οἱ μέντοι καλάμην τε ϗ ἱερὰ δράϛμαλα πρῶτοι
Ασαχύων φορέυσιν· ἃ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
Τηλόθεν ἐκβαίνονλα πολὺ πρώτιϛα δέχονλαι
Γηλεχέες θεράπονλες ἀσιγήτοιο λέβητος.
Δεύτερον ἱερὸν ἄϛυ, ϗ ὕρεα Μηλίδος αἴης
Ερχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώυσιν Αβάντων
Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον. ὑδ' ἔτι μακρὸς
Ο πλόος Εὐβοίηθεν· ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
Πρῶταί τοι τά δ' ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Αριμασπῶν
Οὔπίς τε, Λοξώ τε, ϗ εὐαίων Εκαέργη,
Θυγατέρες Βορέαο, ϗ ἄρσενες οἳ τότ' ἄριϛοι
Ηϊθέων. ὑδ' οἵγε παλιμπετὲς οἶκαδ' ἵκονλο·
Εὔμοιροι δ' ἐγένονλο, ϗ ἀκλέες ὅπόϛ' ἐκεῖνοι.
Ητοι Δηλιάδες μὲν, ὅτ' εὐήχης ὑμέναιος
Ηθεα κυράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
Παρθενικαὶ, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰάλῳ
Αρσενες ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέυσιν.

Ασερίη θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι
Κύκλον ἐποιήσανλο, κ) ὡς χορὸν ἀμφεβάλονλο,
Οὔτε σιωπαλὴν, ὅτ' ἄφοφον· ὖλος ἐθείραις
Εσπερος ἀλλ' αἰεί σε καλαβλέπει ἀμφιβόητον.
Οἱ μὲν ὑπαείδσι νόμον Λυκίοιο γέρονλος,
Ον τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ωλήν·
Αἱ δὲ ποδὶ πλήσσσι χορήτιδες ἀσφαλὲς ὖδας.
Δὴ τότε κ) σεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον· ἣν πολε Θησεὺς
Εἴσαλο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει.
Οἳ χαλεπὸν μύκημα κ) ἄγριον ἷα φυγόντες
Πασιφάης, κ) γναμπλὸν ἔδος σκολιῦ λαβυρίνθ,
Πότνια σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένσ κιθαρισμῦ
Κύκλιον ὠρχήσανλο· χορῦ δ' ἡγήσαλο Θησεύς.
Ενθεν ἀειζώονλα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ
Κεκροπίδαι πέμπσσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.
Ασερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
Εμπορος Αιγαίοιο παρήλυθε νηΐ θεύσῃ;
Οὐχ ὅτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείσσιν ἄῆται,
Χρειὼ δ' ὀτλιτάχισον ἄγει πλόον· ἀλλὰ τὰ λαίφη
Ωκέες ἐσείλανλο, κ) ὑ πάλιν αὖθις ἔβησαν

Πρίν μέσαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν ἑλίξαι
Ρηγόμενον, ϗ πρέμνον ὀδακλάσαι ἁγνὸν ἐλαίης,
Χεῖρας ἀποσρέψαντας. ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
Παίγνια κυρίζουσι ϗ Απόλλωνι γελασύν.
Ισίη ὦ νήσων, εὐέσιε, χαῖρε μὲν αὐτὴ,
Χαίροι δ' Απόλλων τε, ϗ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,
Εξιτε. τᾶν ἵππων ἄρσι φρυασομέναν
Τᾶν ἱερᾶν ἐσάκυσα, ϗ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει·
Σὺθέ νυν, ὦ ξανθαὶ, σὺθε Πελασγιάδες.
Οὔ ποκ' Αθαναία μεγάλως ἀπενίψαλο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων·
Οὐδ' ὅκα δὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
Τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.

Αλλὰ πολὺ πράτιϛον ὑφ' ἅρμαλος αὐχένας ἵππων
Λυσσαμένα, παγαῖς ἔκλυσεν Ωκεανῶ
Ιδρῶ κ᾽ ῥαθάμιγϛας· ἐφοίβασεν δὲ παγένλα
Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ ϛομάτων.
Ω ἴτ᾽ Αχαιϊάδες· κ᾽ μὴ μύρα, μηδ᾽ ἀλαβάϛρως,
(Συρίγϛων ἀΐω φθόγϛον ὑπαξονίων)
Μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ Παλλάδι, μηδ᾽ ἀλαβάϛρως
(Οὐ γὰρ Αθαναία χρίμαλα μικλὰ φιλεῖ)
Οἴσετε· μηδὲ κάτοπλριν. ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
Οὐδ᾽ ὅκα τὰν Ιδαν Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ᾽ ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, ὐδὲ Σιμῦντος
Εβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
Οὐδ᾽ Ηρη· Κύπρις δὲ διαγέα χαλκὸν ἐλοῖϛα,
Πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν·
Α δὲ, δὶς ἐξήκονλα διαθρέξασα διαύλως,
Οἷα παρ᾽ Εὐρώτα τοὶ Λακεδαιμόνιοι
Αϛέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψαλο λιλὰ λαβοῖϛα
Χρίμαλα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
Ω κῶραι, τὸ δ᾽ ἔρευθος ἀνέδραμε πρώϊον, οἷαν
Η ῥόδον ἢ σίβδης κόκκος ἔχει χροΐαν.

Τῷ κὴ νῦν ἄρσέν τε κομίσσαλε μῦνον ἔλαιον,
Ω Κάςωρ, ᾧ καὶ χρίεται Ηρακλέης·
Οἴσετε καὶ κλένα οἱ παῤχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
Πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.
Εξιθ' Αθαναία· πάρα τοι καλαθύμιος ἴλα,
Παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ακεςοριδᾶν.
Ω 'θάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπὶς,
Ως ἔθος Αργείων τῦτο παλαιότερον
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεῖν κεχαρισμένος ἱρεύς·
Ος πόλε βυλευτὸν γνὺς ἐπί οἱ θάναλον
Δᾶμον ἑτοιμάζοντα, φυγᾷ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
Ωιχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ὠκίσαλο,
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀποῤῥώγεσσιν ἔθηκεν
Εν πέτραις, αἷς νῦν ὄνομα Παλλατίδες.
Εξιθ' Αθαναία περσέπολι, χρυσεοπήληξ,
Ιππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ.
Σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπλετε· σάμερον Αργος
Πίνελ' ἀπὸ κρανᾶν, μηδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
Σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 's Φυσάδειαν,
Η ἐς Αμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶ.

Καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδαλα μίξας
Ἦξει φορβαίων Ἰναχος ἐξ ὀρέων,
Τᾷ Ἀθάνᾳ τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ, Πελασγὲ,
Φράζεο μ' ὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.
Ος κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
Τῶργος ἐσοφεῖται τοῦτο πανυσάτιον.
Πότνι' Αθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι
Ταῖς δ' ἐρέω. μῦθος δ' ὐκ ἐμὸς, ἀλλ' ἑτέρων.
Παῖδες, Αθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
Πυλύ τι κῆ πέρι δὴ φίλαο τᾶν ἑτέραν,
Ματέρα Τειρεσίαο, κῆ ὔποκα χωρὶς ἔγενο·
Αλλὰ κῆ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων,
Η 'πὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Αλίαρτον ἐλαύνοι
Ιππυς, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
Η 'πὶ Κορωνείας, ἵνά οἱ τεθυωμένον ἄλσος,
Καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κυραλίῳ·
Πολλάκις ἀ δαίμων μιν ἐῷ ἐπεβάσαλο δίφρῳ.
Οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν ὔδὲ χοροστασίαι
Αδεῖαι τελέθεσκον, ὅτ' ὐχ ἀγεῖτο Χαρικλώ.
Αλλ' ἔτι κῆ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,

Καίπερ Αθαναίᾳ καταθύμιον εὖσαν ἑταίραν.

Δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,

Ιππω ἐπὶ κράνᾳ Ελικωνίδι καλὰ ῥεοίσᾳ

Λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶιχ' ὅρος ἀσυχία.

Αμφότεραι λώονΐο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι·

Πολλὰ δ' ἀσυχία τῆνο καΐεῖχεν ὄρος.

Τειρεσίας δ' ἔτι μῦνος ἄμαι κυσὶν, ἄρτι γένεια

Περκάζων, ἱερὸν χῶρον ἀνεςρέφελο·

Διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἦλυθε κράνας,

Σχέτλιος· ὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμιδες.

Τὸν δὲ χολωσαμένα πὲρ, ὅμως προσέφασεν Αθάνα,

Τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς ὐκ ἔτ' ἀποισόμενον,

Ω Εὐηρείδα, χαλεπὴν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;

Α μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.

Εςάθη δ' ἄφθογγος· ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι

Γώναια, κ) φωνὰν ἔχεν ἀμηχανία.

Α νύμφα δ' ἐβοήσε, Τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας

Πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐςὲ φίλαι;

Ομμαΐά μοι τᾦ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαςε

Εἶδες Αθαναίας ςήθεα κ) λαγόνας·

Αλλ' ὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι· ὤ ἐμὲ δειλάν.
Ω ὄρος, ὤ Ελικὼν ὐκ ἔτι μοι παριτέ.
Η μέγαλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὄλεσας,
Καὶ πρόκας ὐ πολλάς· φάεα παιδὸς ἔχεις.
Α μὲν ἐπ' ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
Μάτηρ μὲν γοερῶν ὄῖτον ἀηδονίδων
Αγε βαρὺ κλαίυσα. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
Καὶ μιν Αθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος,
Δῖα γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δ' ὀργὰν
Εἶπας· ἐγὼ δ' ὕτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
Οὐ γὰρ Αθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμμαλα παίδων
Αρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγονλι νόμοι.
Ος κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληλαι,
Αθρήσῃ, μιαθῷ τῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
Δῖα γύναι, τὸ μὲν ὐ παλινάγρελον αὖθι γένοιλο
Εργον· ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,
Ανίκα τοπρῶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
Ω Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
Πόσα μὲν ἁ Καδμηὶς ἐσύτερον ἔμπυρα καύσει,
Πόσα δ' Αρισαῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι

Παῖδα τὸν ἁβατὰν Ακλαίονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
Καί τῆνος μεγάλας σύνδρομος Αρτέμιδος
Εσσεται· ἀλλ' ὐκ αὐτὸν ὅ,τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ρυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι.
Οππόταν ὐκ ἐθέλων πὲρ ἴδῃ χαρίεντα λοετρὰ
Δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
Τυτάκι δειπνησεῦντι. τά δ' ὑέος ὀσσέα μάτηρ
Δεξεῖται, δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα·
Ολβίσαν ἐρέει σὲ κὴ εὐαίωνα γενέσθαι,
Εξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν.
Ω ἑτάρα, τῷ μή τι μινύρεο. τῷδε γὰρ ἄλλα
Τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦνλι γέρα.
Μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσομένοισιν,
Η μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
Γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς ἄἴσιος, οἵ τε πέτονται
Ηλιθα, κὴ ποίων ὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
Πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμῳ
Χρησεῖ, κὴ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.
Δωσῶ κὴ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἄξει,
Δωσῶ κὴ βιότου τέρμα πολυχρόνιον.

Καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
Φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος ἀγεσίλᾳ.
Ως φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς. ἐπεὶ μώνᾳ Ζεὺς τόγε θυγατέρων
Δῶκεν Αθαναίᾳ, παλρώϊα πάνλα φέρεσθαι.
Λωτροχόοι, μάτηρ δ' ὅτις ἔτικλε θεάν·
Αλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ,
Εμπεδον· ὡσαύτως ᾧ κέν οἱ ἁ θυγάτηρ.
Ερχετ' Αθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
Τὰν θεὸν, ὦ κῶραι, τῶργος ὅσαις μέλεται,
Σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
Χαῖρε θεὰ, κάδευ δ' Αργεος Ιναχίω.
Χαῖρε κ᾽ ἐξελάοισα, κ᾽ ἐς πόλιν αὖτις ἐλάσσαις
Ιππυς, κ᾽ Δαναῶν κλᾶρον ἅπανλα σάω.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξαδε γυναῖκες,
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πυλυμέδιμνε.
Τὸν κάλαθον κατιόντα χαμαὶ δαισεῖδε βέβαλοι,
Μηδ' ἀπὸ τᾶ τέγεος μηδ' ὑφόθεν αὐγάσηδε.
Μὴ παῖς, μηδὲ γυνά, μηδ' ἃ καλεχεύαλο χαίταν,
Μηδ' ὅ κ' ἀφ' αὐαλέων ϛομάτων πλύωμες ἄπαϛα.
Εσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψαλο πανίκα νεῖται·
Εσπερος, ὅς τε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
Αρπαγίμας ὅτ' ἄπυϛα μετέϛιχεν ἴχνια κώρας.
Πότνια, πῶς σε δύναιλο πόδες φέρεν ἔς τ' ἐπὶ δυθμάς,
Ες τ' ἐπὶ τὰς μελάνας, ϗ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
Οὐ πίες ὕτ' ἄρ' ἔδες τᾶνον χρόνον, ὐδ' ἐλοέασω.
Τρὶς μὲν δὴ διέβης Αχελώϊον ἀργυροδίνην,
Τοσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἔκαϛον,
Τρὶς δ' ἐπὶ καλλίϛης νήσω δράμες ὀμφαλὸν Ενναν,
Τρὶς δ' ἐπὶ καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσαο Φρητὶ,
Αὐϛαλέα, ἄποτός τε· ϗ ὐ φάγες, ὐδ' ἐλοέασω.

Μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἤγαγε Δηοῖ.
Κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἐαδότα τέθμια δῶκε·
Κάλλιον, ὡς καλάμην τε ϗ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
Ασταχύων ἀπέκοψε, ϗ ἐν βόας ἦκε πατῆσαι,
Ανίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν·
Κάλλιον, ὡς (ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλέηται)
Θήκατο βυπείνᾳ Τριόπεω γόνον οἰκτρὸν ἰδέσθαι.
Οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
Τὶν δ' αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ
Δένδρεσιν ἀμφιλαφὲς· διά κεν μόλις ἦλθεν ὀϊστός.
Εν πίτυς, ἐν μεγάλαι πλελέαι ἔσαν, ἐν δὲ ϗ ὄχναι,
Εν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ὥς τ' ἀλέκτριον ὕδωρ
Εξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. Θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ
Οσσον Ελευσῖνι, Τριόπῳ θ' ὅσσον, ὁκκόσον Εννᾳ.
Αλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
Τυτάκις ἁ χείρων Ερυσίχθονος ἅψατο βωλά.
Σεύατ' ἔχων Θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾷ,
Πάντας δ' ἀνδρογίγαντας (ὅλαν πόλιν ἄρχιοι ἆραι)
Αμφότερον πελέκεσσι ϗ ἀξίναισιν ὁπλίσας.
Ες δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
Ης δέ τις ἄγκειρος, μέγα δένδρεον, αἰθέρι κῦρον·

Τῷ δ' ὕπο ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἐψιόωντο·
Α πρᾶτα πλαγεῖσα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
Ηθελο Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ·
Εἶπε δὲ χωσαμένα, τίς μοι καλὰ δένδρεα κόπλει;
Αὐτίκα Νικίππη (τάν οἱ πόλις ἀρήτειραν
Δαμοσίαν ἔσασαν) ἐείσαλο· γένλο δὲ χειρὶ
Στέμμαλα ϗ μάκωνα. κατωμαδίαν δ' ἔχε κλαῖδα.
Φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν ϗ ἀναιδέα Φῶτα,
Τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπλεις,
Τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον πολύθεσε τοκεῦσι,
Παύεο, ϗ θεράπονλας ἀπότρεπε· μή τι χαλεφθῇ
Πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις.
Τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἠὲ κυναγὸν
Ωρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
Ωμοτόκος, (τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώταλον ὄμμα)
Χάζευ, ἔφα· μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροΐ πάξω.
Ταῦτα δ' ἐμὸν θαασεῖ σεγανὸν δόμον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἄδην θυμαρέας ἀξῶ.
Εἶπεν ὁ παῖς, Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψαλο φωνάν.
Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσαλο· γείναλο δ' ἁ θεῦς.
Ιθμαλα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δέ οἱ ἄψαΐ' ὀλύμπῳ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
Ἐξαπίνης ἀπόρησαν, ἐνὶ δρύσι χαλκὸν ἀφέντες.
Α δ' ἄλλυς μὲν ἔασεν, (ἀναγκαίᾳ γὰρ ἔπονλο
Δεσποίνικὰν ὑπὸ χεῖρα) βαρὺν δ' ἀπαμείψαΐ' ἄνακλα,
Ναὶ ναὶ, τεύχεο δῶμα κύον, κύον, ᾧ ἔνι δαῖτας
Ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕσερον εἰλαπίναι τοι.
Α μὲν τόσ' εἰποῖσ' Ερυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
Αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε κὴ ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν,
Αἴθωνα, κρατερόν· μεγάλῃ δ' ἐςρεύγελο νόσῳ.
Σχέτλιος, ὅσα πάσαιλο, τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
Εἴκατι δαῖτα πένονλο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
Τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ κὴ Δάματρα χαλέπλει.
Καὶ γὰρ τᾷ Δάματρι συνωργίωθη Διόνυσος.
Οὔτέ μιν εἰς ἐράνως ὕτε ξυνδείπνια πέμπον
Αἰδόμενοι γονέες. προχανὰ δ' εὑρίσκελο πᾶσα.
Ηνθον Ιτωνιάδος μιν Αθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ορμενίδαι καλέοντες· ἀπ' οὖν ἠρνήσατο μάτηρ·
Οὐκ ἐνδοῖ. χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε,
Τέλθος ἀπαυτήσων ἑκατὸν βόας. ἦνθε Πολυξὼ,
Μάτηρ Ακτορίωνος, (ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παυδὶ)
Αμφότερον Τριόπαν τε κὴ ὑέα κικλήσκυσα.

Τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέουσα,
Νεῖταί τοι Τριόπας· Ερυσίχθονα δ' ἤλασε πάπρος
Πίνδον ἀν' εὐάλκειαν, ὁ δ' ἐννέα φάεα κεῖται.
Δειλαία φιλότεκνε, τί δ' ὔκ ἐψεύσαο μᾶτερ;
Δαίνυεν εἰλαπίνας τις; ἐν ἀλλοτρίοις Ερυσίχθων.
Αγετό τις νύμφαν; Ερυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν·
Η ἔπεσ' ἐξ ἵππων, ἢ ἐν Οθρυϊ ποίμνι' ἀριθμεῖ.
Ενδόμυχος δ' ἤπειλα πανήμερος εἰλαπινασ̣άς
Ηθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλλετο γασ̣ὴρ
Αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι. τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσης
Αλεμάτως ἀχάρισ̣α κατέρρεεν εἴδαλα πάντα.
Ως δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλαγών,
Καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο· μέσφ' ἐπὶ νευρὰς
Δειλαίῳ ἵνές τε καὶ ὀσ̣έα μῦνον ἔλειφθεν.
Κλαῖε μὲν ἀ μάτηρ, βαρὺ δ' ἔσ̣ενον αἰ δύ' ἀδελφαὶ,
Χ ὡ μασ̣ὸς τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
Καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
Τοῖα τὸν ὔκ αἴσ̣ονλα Ποσειδάωνα καλισ̣ρέων,
Ψευδοπάτωρ, ἴδε τόνδε τεῦ τρίτον· εἴπερ ἐγὼ μὲν
Σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος, αὐτὰρ ἐμεῖο
Τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος. αἴθε γὰρ αὐτὸν

Βλητὸν ὑπ' Απόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκλερέϊξαν·
Νῦν δὲ κακὰ βόβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηλαι.
Η οἱ ἀπόσασον χαλεπὰν νόσον, ἠέ μιν αὐτὸς
Βόσκε λαβών. ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαμεν τράπεζαι.
Χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
Τετραπόδων. ἤδη γὰρ ἀπηρνήσαντο μάγειροι.
Αλλὰ κ᾽ ὑρῆας μεγάλαν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν,
Καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν τὰν Εστία ἔτρεφε μάτηρ,
Καὶ τὸν ἀεθλοφόρον κ᾽ τὸν πολεμήϊον ἵππον,
Καὶ τὰν αἴλυρον τὰν ἔτρεμε θηρία μυκτά.
Μεσφ᾽ ὅτε μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
Μῶνοι ἄρ᾽ οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσαντο.
Αλλ᾽ ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραινον ὀδόντες,
Καὶ τόθ᾽ ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,
Αἰτίζων ἀκόλους τε κ᾽ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθὴς,
Εἴη, μηδ᾽ ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
Εἴπατε παρθενικαὶ, κ᾽ ἐπιφθέγξασθε τεκοῦσαι,
Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.
Χ᾽ ὡς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι
Τέσσαρες· ὣς ἁμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα,

Λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φέροισα
Ηξεῖ καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
Ως δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄσυ πατεῦμες,
Ως πόδας ὥς κεφαλὰς παναπηρέας ἔξομες αἰεί.
Ως αἱ λικνοφόροι χρυσῷ πλέα λίκνα φέρονλι,
Ως ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα παοσαίμεθα.
Μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήϊα τὰς ἀτελέσως,
Τὰς δὲ τελεσφορίας ποτὶ τὰν θεῦν ἄχρις ὁμαρτεῖν,
Αἴτινες ἐξήκονλα κατώτεραι, αἵ τε βαρεῖαι·
Χ' ἅτις Ελειθύᾳ τείνει χέρα, χ' ἅτις ἐν ἄλγει,
Ως ἄλις ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ Δηὼ
Δωσεῖ πάνλ' ἐπίμεσα, καὶ ὡς ποτὶ νηὸν ἵκωνλαι.
Χαῖρε θεὰ, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἔν θ' ὁμονοίᾳ,
Εν τ' εὐημερίᾳ· φέρε δ' ἀγρόθι νόσιμα πάντα.
Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα· φέρε σάχυν, οἶσε θερισμόν·
Φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄρσε, κεῖνος ἀμάσῃ.
Ιλαθί μοι τρίλλισε μέγα κρείσσα θεάων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

α'.

ΞΕΙΝΟΣ Ἀταρνείτης τὶς ἀνήρετο Πιτλακὸν ὕτως
Τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίυ.
Ἄτλα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
Νύμφη ϗ πλύτῳ ϗ γενεῇ καὶ' ἐμέ.
Ἡδ' ἑτέρη προβέβηκε. τὶ λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι
Βύλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
Εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ηνίδε, κεῖνοι σοὶ πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
Εςρεφον ἐυρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
Κείνων ἔρχεο, φησὶ, μεῖ' ἴχνια. Χὠ μὲν ὑπέςη
Πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Ταῦτ' αἰῶν ὁ ξεῖνος ἐφείσαλο μείζονος ὅρκου
Δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος·
Τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
Οὕτω κἠ σὺ γ' ἰὼν τὸν καλὰ σαυτὸν ἔλα.

β'.

Εἶπέ τις, Ηράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
Ηγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
Ηλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
Ξεῖν' Αλικαρνησεῦ τετράπαλαι σποδιή·
Αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ὧν ὁ πάντων
Αρπακτὴς ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

γ'.

Τίμων μισάνθρωπος ἐσοικέω· ἀλλὰ παρέλθε,
Οἰμώζειν εἴπας πολλά, παρέλθε μόνον.

δ'.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ) τί τοι, φάος ἢ σκότος ἔχθρον;
Τὸ σκότος, ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

ε'.

Κώγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερος· ἀλλὰ σὺ νῦν μοι
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον, ἔχεις.

Ναυτίλον· ὃς πελάγεσιν ἐπέπλεον· εἰ μὲν ἀΐηται,
Τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων.
Εἰ δὲ γαληναίη, λιπαρὴ Θεὸς, ὗλος ἐρέσσων
Ποσὶν, ἵν' ὥσπερ κ) τ' ὄνομα συμφέρεται.
Ες τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ιϐλίδος, ὄφρα γένωμαι
Σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον Αρσινόης.
Μηδέ μοι ἐν θαλάμησιν ἔθ' ὡς πάρος, εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
Τίλλει τ' αἰνοτέρης ὤεον Αλκυόνης.
Κλεινίϐ ἀλλὰ θυγατρὶ δίδοι χάριν. οἶδε γὰρ ἐθλὰ
Ρέζειν, κ) Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

ϛ'.

Τῦ Σαμίϐ πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ομηρον
Δεξαμένϐ· κλαίω δ' Εὔρυτον, ὅσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ιόλειαν. Ομήρϐ νῦν δὲ καλεῦμαι
Γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τῦτο μέγα.

ζ'.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔσεφε κῦρος,
Ως βίον, ἠλλάχθαι κ) τρόπον οἰόμενος.
Η δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσῦσα.
Φεύγετε μητρυιῆς κ) τάφον οἱ πρόγονοι.

ή.

Ηλθε Θεαίτηλος καθαρὴν ὁδὸν. εἰ δ' ἐπὶ κιασὸν
Τὸν τεὸν ὐχ αὐτὴ, Βάκχε, κέλευθος ἄγει.
Αλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ὔνομα καιρὸν
Φθέγξονται, κείνυ δ' Ελλὰς ἀεὶ σοφίαν.

θ'.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσονλι ποιητῇ
Ρῆσις. ὁ μὲν, νικῶ, φησὶ τὸ μικρόταλον.
Ω δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
Πῶς ἔβαλες; φησὶ, σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.
Τῷ μερμηρίξανλι τὰ μἤνδικα, τῦτο γένοιτο
Τῦπος, ἐμοὶ δ' ὦ 'ναξ ἡ βραχυσυλλαβίη.

ι'.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος Ακάνθιος ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τὺς ἀγαθύς.

ια'.

Ην δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἀΐδος, ὄφρα πύθηαι
Η τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσελαι.
Δίζεσθαι, φυλῆς Πτολεμαίδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίυ· θήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

ιβ'.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ χὠ τάφος. ὑ μακρὰ λέξω,
Θῆρις Ἀρισταίυ, Κρὴς, ὑπ' ἐμοὶ, δολιχόν.

ιγ'.

Κύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
Καὶ Διδύμην. ἀφανὴς ὅτι γὰρ ἡ γενεή.
Καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
Τῦθ', ὅτι τὰν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν.

ιδ'.

Ἦ ῥ' ὑπό σοι Χαρίδας ἀναπαύεται; εἰ τὸν Ἀριμνα
Τῦ Κυρηναίυ παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
Ὦ Χαρίδα, τὶ τὰ νέρθε; πολὺ σκότος. αἱ δ' ἄνοδοι τί;
Ψεῦδος. ὁ δὲ Πλούτων; μῦθος. ἀπωλόμεθα.
Οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
Βύλει, Πελλαίυ βῦς μέγας εἰς ἀΐδην.

ιε'.

Δαίμονα τὶς δ' ἐῦ οἶδε τὸν ἄυριον; ἡνίκα καί σε
Χάρμι τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
Τᾗ ἑτέρᾗ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. ὐδὲν ἐκείνυ
Εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

ις'.

Τιμονόη, τὶς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, ὔ σ' ἂν ἐπέγνων
Εἰ μὴ Τιμοθέυ παῖρὸς ἐπῆν ὄνομα
Στήλη, κ) Μήθυμνα τεὴ πόλις· ἦ μέγα φημὶ
Χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Ευθυμένη.

ιζ'.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπιξαμένην καλὰ παίζειν,
Δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ηδίσαν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
Ενθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

ιή.

Ωφελε μήδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. ὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
Παῖδα Διοκλείδυ Σώπολιν ἐξένομεν.
Νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί πυ φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνυ
Οὔνομα κ) κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

ιθ'.

Νάξιος ὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ναῶν ἅμα κ) ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
Εμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
Νεκρός. ἐγὼ δ' ἄλλως ὄνομα τύμβος ἔχων.

Κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε. φεῦγε θαλάτᾳ
Συμμίσγειν ἐρίφων ναυλίλε δυομένων.

κ'.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
Ενθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

κα'.

Ἠῶοι Μελάνιππον ἐθάπλομεν, ἠελίῳ δὲ
Δυομένῳ Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ,
Αὐτοχερὶ. ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
Οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
Πατρὸς Αριστίπποιο. κατήφησεν δὲ Κυρήνη
Πᾶσα, τὸν εὐτέκνων χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

κβ'.

Οστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχῳ με
Ιθι Κυρηναίῳ παῖδά τε κὴ γενέτην.
Εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
Ηρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασκανίης.
Οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὅμμαλι παῖδας
Αχρὶ βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

κγ'.

Ασακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν ἀπόλον, ἥρπασε νύμφη

Ἐξ ὄρεος. ϗ νῦν ἱερὸς Ἀσακίδης
Οἰκεῖ Δικλαίησιν ὑπὸ δρυσίν. ὐκ ἔτι Δάφνιν
Ποιμένες, Ἀσακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

κδ'.

Εἶπας, Ἡλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὡ 'μβρακιώτης
Ἡλατ' ἀφ' ὑψηλῆ τείχεος εἰς ἀΐδην.
Ἄξιον ὐδὲν ἰδὼν θανάτυ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Εν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

κε'.

Ἥρως Ἡετίωνος ἐπὶ σαθμὸν Ἀμφιπολίτεω
Ἱδρυμαι, μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ.
Λοξὸν ὄφιν ϗ μῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
Θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρωκίσαλο.

κς'.

Ὤμοσε Καλλίγνωλος Ἰωνίδι, μήποτ' ἐκείνης
Ἐξειν' μήτε φίλον χρείοσονα, μήτε φίλην.
Ὤμοσεν. ἀλλὰ λέγυσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωλι,
Ορκυς μὴ δυνεῖν ὕατ' ἐς ἀθανάτων.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἄλλης δὴ θέρεται πυρὶ, τῆς δὲ ταλαίνης
Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) ὐ λόγος, ὔτ' ἀριθμός.

κζ'.

Καλλίση προπάροιθε, τὸ δ' ὕσερον ὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου παλρίδος ἡμετέρης.

κή.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ὅτε τι δεινὸν
Ρέξων, ὅτ' ἀδικῶν ὐδένα, γαία φίλη,
Μίκυλος. εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κόφη
Γίγνεο, μὴ τ' ἄλλοι δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

κθ'.

Ησιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος ὁ τὸν ἀοιδὸν
Εχατον, ἀλλ' ὁ καισώμηλο μελιχρόταλον,
Τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξαλο. χαίρελε λεπταὶ
Ρήσεις, Αρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

λ'.

Εχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
Χαίρω τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.
Μισῶ καὶ περίφοιλον ἐρώμενον, ὅτ' ἀπὸ κρήνης
Πίνω. συγχαίνω πάντα τὰ δημόσια
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλὸς ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
Τοδὲ σαφῶς ἦχω φησί τις ἄλλος ἔχει.

λα'.

Εγχει κ) παλὶν εἶπε Διόκλεες ὃδ' Αχελῶιος
Κείνϑ τῶν ἱερῶν αἰϑάνεαι κυάθων.
Καλὸς ὁ παῖς, Αχελῶε, λίην καλὸς. οὐδέ τις οὐχὶ
Φησὶν, ἐπισαίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

λβ'.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὄζὺν
Ηλιον ὄκ ἔγνων, χέτλιε, πϑ γέγονας,
Οσεά σοι κ) μοῦνον ἔτι τρίχες, ἦ ῥά σε δαίμων
Οὐμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἥντεο θευμορίῃ;
Εγνων, Εὐξιθεός σε συνήρπασε. κ) σὺ γὰρ ἐλθὼν
Τὸν καλὸν ὦ μόχθηρ' ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

λγ'.

Ωγρευτὴς, Επικυδὲς, ἐν ὄυρεσι πάντα λαγωὸν
Διφᾷ, κ) πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
Στίβῃ κ) νιφετῶ κεχρημένος, ἦν δέ τις εἴπῃ
Τῇ, τόδε βέβληαι ϑηρίον, οὐκ ἔλαβεν.
Χ' οὐμὸς ἔρως τοιός δε, τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
Οἶδε, τάδ' ἐν μέσῳ κείμενα παρπέταλαι.

λδ'.

Οἶδ' ὅτι μοι πλάτυ κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ Μένιππε
Μὴ λέγε πρὸς χαρίτων τ' ὑμὸν ὄνειρον ἐμοί.
Αλγέω τὴν διὰ παντὸς, ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων
Ναὶ φίλε τῶν παρά σε τῦτ' ἀνεραστόταλον.

λε'.

Αρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα φιληρατὶς εἵσαλο τῇδε,
Αλλὰ σὺ μὲν δέξαι πόθνια, τήν δε σάε.

λς'.

Τίν με λεοντάλχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
Θῆκε. τις; ἀρχίνος. πῖος; ὁ Κρὴς. δέχομαι.

λζ'.

Βατλιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδὴν
Εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγλελάσαι.

λή.

Εἰς Ερασίξενον τὸν πότην.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ερασίξενον, ἡ δὶς ἐφεξῆς
Ακρίτυ προποθεῖσ' ὤχετ' ἔχουσα κύληξ.

λθ'.

Ο Λύκλιος Μενοίτας τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν

Εθηκε· τῇ κεραϛοὶ, δίδωμι ϗ φαρέτρην
Σάραπι, τὺς δ' ὀϊϛοὺς ἔχυσιν ἐσπερῖται.

μ΄.

Τὰ δῶρα τῇ Αφροδίτῃ
Σειλήνη περίφοιλος εἰκόν' αὐτῆς
Εθηκεν, τήν τε μίτρην
Ημᾶς τὺς ἐφίλησε τόν τε Πᾶνα.

μα΄.

Δήμητρι τῇ πυλαίῃ τῦτον ὑκ Πελασγῶν
Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείμαλο ταῦθ' ὁ Ναυκρατίδης
Καὶ τῇ κάτω Θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
Εἴσαλο τῶν κερδέων δεκατεύμαλα, ϗ γὰρ εὔξαθ' ἵτως.

μβ΄.

Εἰς ἱερειάν τινα Δήμητρος γραῦν αἰσίως τελευ-
τήσασαν, ἐπὶ τετραμέτρῳ ἐνδεκασυλλάβῳ.

Ιερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε ϗ πάλιν Καβείρων
Ωνερ ϗ μετέπειλα Δινδυμένης
Η γρῆυς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἠγο * * * * * *
Πολλῶν προϛασίη νεῶν γυναικῶν.

Καὶ μοι τέκν' ἐγένοντο δυ' ἄρσενα, κήπεμυσ' ἐκείνων
Ευ γήρως ἐνὶ χερσὶν, ἕρπε χαίρων.

μγ'.

Ημισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' ὐκ' οἶδ'
Εἶτ' ἔρος, εἰτ' Αἴδης ἥρπασε πλὴν ἀφανὲς
Η ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὤχελο κὴ μὲν ἀπειπὼν
Πόλλακι τὴν δρῆσιν μὴ ὑπέχεσθε νέοι.
Οὐκ ἴσον ἔφη σον, ἐκεῖσε γὰρ ὁ λιθόλευστος
Κείνη κὴ δυσέρως, οἶδ' ὅτι πᾶ στρέφεται.

μδ'.

Εἰ μὲν ἔκων ἄρχειν ἐπεκώμασα, μυρία μέμφθ.
Εἰ δ' ἄκων ἦκω τὴν προπέτειαν ἔχων
Ακρητος κὴ ἔρως με ἀνάγκασεν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Εἵλκεν, ὁδ' ὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν.
Ελθὼν δ' ὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
Τὴν ἰαχήν. εἰ τύτ' ἐς' ἀδίκημα ἀδικῶ.

με'.

Ελκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν ὡς ἀνιηρὸν
Πνεῦμα διὰ στηθέων εἶδες ἀνηγάγελο.

Τὸ τρίτον ἡ γῆ ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
Τῶνδρὸς ἀπὸ σομάτων πάνῖ' ἐγένοντο χαμαί.
Ωπῆμαι μεγάλη. τί μὰ δαίμονα ὐκ ἀπὸ ξυσμῦ
Εἰκάζω, Φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

μς'.

Εςι τι ναὶ τὸν πᾶνα κεκρυμμένον, ἔςι τι ταύτῃ
Ναὶ μα Διόνυσον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ.
Οὐ θαρσέω, μὴ δή με περίπλεκε, πολλάκι λήθει
Τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος πολαμός.
Τῷ καὶ νῦν δέδοικα μένε ξένε, μή με παρεισδὺς
Οὗτος ὁ σ', εἰ γ' ἀρνῇς, εἰς τὸν ἔρωλα βάλοι.

μζ'.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν ἀρχέςαλον, ὃ μὰ τὸν ἑρμᾶν
Οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν, ὃ γὰρ ἀγάν ἐδόκει·
Εἶπα, καὶ ἃ νέμεσίς με συνάρπασε, κ' εὐθὺς ἐκείμαν
Εν πυρὶ, πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει
Τὸν παῖδ' ἱλαςόμεθ' ἄ τὴν θεόν. ἀλλὰ θεῦ μοι
Εςιν ὁ παῖς χρείαςων. χαιρέτω ἀ νέμεσις.

μή.

Ληφθήση, περίφευγε Μενέκρατες, εἶπα Πανήμυ

Εἰκάδι, ϰ᾽ λῶον τῇ τινι τῇ δεκάδῃ,
Ηλθεν ὁ βῦς ὑπ᾽ ἄροτρον ἐκύσιος εὖγ᾽ ἐμὸς ἐρμᾶς.
Εὖγ᾽ ἐμός. ὔ παρὰ τᾶς εἴκοσι μεμφόμεθα.

μθ′.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφημος ἀνεύραλο τὰν ἐπαοιδάν,
Τῶῤῥα μένων αἰγᾶν ὔ καθημὴς ὁ Κύκλωψ.
Αἱ μῦσαι τὸν ἔρωλα κατιχναίνονλι, Φίλιππε.
Η πανακεῖ πάντων φάρμακον ἡ σοφία.
Τῦ δοκέω χ᾽ἁ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
Τὤγαθὸν. ἐκκόπλει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
Εϑ᾽ ἡμῖν χ᾽ἁ καϛὰς ἀφειδέα πρὸς τὸν ἔρωτα
Τυτὶ, παῖ, κείρει τὸ πλέρα παιδάριον.
Οὐδ᾽ ὅσον ἀλλ᾽ ἄραγόν σε δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
Οἴκῳ τῶ χαλεπῶ τραύμαλος ἀμφότεραι.

ν′.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ακαμαντίδος ἐν χορῖσιν Ὧραι
Ανωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
Αἱ Διονυσιάδες, μίτραισίτε και ῥόδων ἀώτοις
Σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν.

Οἵ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα βακχίων ἀέθλων
Θήκαντο. κείνης δ' Ἀντιγένης ἐδίδαξεν ἄνδρας.
Εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς.
Τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος
Στρύθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν χαρίτων φορηθείς.
Αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάντε νίκαν
Θῆκαν, θεᾶν ἰοστεφάνων ἑκάλι Μοισᾶν.

να'.

Τὴν ἀλίην Εὔθημος, ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸς ἐπελθὼν
Χειμῶνας μεγάλως ἐξέφυγεν δανέων,
Θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι· λέγων ὅτι τήνδε καθ' εὐχήν,
Ὦ λαοί, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς ὧδ' ἔθελο.

νβ'.

Εὐμαθίην ἠτεῖτο, διδὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκυ
Ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
Ἀνθ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήν δε κεχηνὼς
Κεῖμαι τῷ Σαμίῳ διπλόον, ὁ τραγικὸς
Παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος. οἱ δὲ λέγουσιν,
Ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τὠμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

νγ΄.

Τῆς Αγορανακλός με λέγε, ξένε, κώμικον ὄντως
Αγκεῖθαι νίκης μάρτυρα τῦ Ροδίυ
Πάμφιλον, ὐκ ἐν ἔρωλι δεδαυμένον. ἥμισυ δ' ὤπλαι
Ιχάδι κὴ λύχνοις Ισιδος εἰδόμενον.

νδ΄.

Εἰς Αἰχρήν τίνα γυναῖκα ὕτω καλυμένην,
τὴν Μίκκυ τροφόν.

Τὴν Φρυγίην Αἴχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐθλοῖς
Μίκκος κὴ ζωὴν ὖσαν ἐγηροκόμει.
Καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπ' ἐσομένοισιν ὁρᾶθαι
Η γρῆυς μαθῶν ὡς ἀπέχει χάριλας.

νέ΄.

Εἰς τὴν γυναῖκα Πτολεμαίυ Βερενίκην.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες. ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
Αἴρλι πολ' ἐπλάθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ,
Εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,
Αἷς ἄτερ ὐδ' αὐταὶ ταὶ χάριτες χάριτες.

νς΄.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦνλα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
Τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλεόις·

Ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, ὑράνιε Ζεῦ.
Καί σύ πολ' ἠράθης. ὐκ ἔτι μακρὰ λέγω.

νζ'.

Καὶ πάλιν, Εἰλείθυια, Λυκαονίδος ἐλθὲ καλεύσης,
Εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ·
Ως τοι νῦν μὲν, ἄναασα, κόρης ὕπερ, ἀντὶ δὲ παιδὸς
Υστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

νή.

Τὸ χρέος ὣς ἀπέχεις, Ασκλήπιε, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ακέσων ὤφελεν, ἀρξάμενος
Γινώσκειν. ἢν δ' ἄρα λάθῃ, κὴ μὴ μιν ἀπαιλῇς,
Φησὶ παρέξεσθαι παρθενιήν ὁ πίναξ.

νθ'.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλιστιον εἰκόσι μύξαις
Πλώσιον ἡ Κριτίη λύχνον ἔθηκε θεῷ,
Εὐξαμένα περὶ παιδὸς Απελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
Αθρήσας φήσεις· Ἔσπερε, πῶς ἔπεσες;

ο'.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (ὐ γὰρ ἔγωγε
Γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης

Αγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
Πιστεύω φαίδρῳ παιδὶ Φιλοξενίδεω.

οα'.

Ἰναχίης ἔσησεν ἐν Ἰσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

οβ'.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόνλιχος ἐνθάδε νεκρὸν
Εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,
Δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· ἴδε γὰρ αὐτὸς
Ἥσυχον, αἰθυίης δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

ΤΕΛΟΣ.

G.R. III.
BRITISH MUSEUM